

Prejudiciniai klausimai

1. Ar nacionalinės teisės nuostata, pagal kurią leidžiama vienodai susieti papildomą atlyginimą ne visą ir visą darbo dieną dirbantiems darbuotojams su tokio paties darbo valandų skaičiaus viršijimu, taigi, kuria leidžiama remtis bendru darbo užmokesčiu, o ne papildomo atlyginimo sudedamąja dalimi, sudaromos mažiau palankios sąlygos ne visą darbo dieną dirbantiems darbuotojams, palyginti su panašiais visą darbo dieną dirbančiais darbuotojais, kaip tai suprantama pagal Bendrojo susitarimo dėl darbo ne visą darbo dieną, išdėstyto Direktyvos 97/81/EB⁽¹⁾ priede, 4 straipsnio 1 dalį?
2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

Ar nacionalinės teisės nuostata, pagal kurią teisė į papildomą atlyginimą leidžiama padaryti priklausomą nuo sąlygos viršyti tą patį darbo valandų skaičių ne visą darbo dieną ir visą darbo dieną dirbantiems darbuotojams, suderinama su Bendrojo susitarimo dėl darbo ne visą darbo dieną, išdėstyto Direktyvos 97/81/EB priede, 4 straipsnio 1 dalimi ir *pro rata temporis* (proporcingo laiko) principu, įtvirtintu 4 straipsnio 2 dalyje, jei papildomu atlyginimu siekiama kompensuoti ypatingą darbo krūvį?

⁽¹⁾ 1997 m. gruodžio 15 d. Tarybos direktyva 97/81/EB dėl Bendrojo susitarimo dėl darbo ne visą darbo dieną, kurią sudarė UNICE, CEEP ir ETUC (OL L 14, 1998, p. 9; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t., p. 267).

2020 m. gruodžio 17 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija / Portugalijos Respublika

(Byla C-687/20)

(2021/C 62/22)

Proceso kalba: portugalų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama M. Noll-Ehlers, G. Braga da Cruz

Atsakovė: Portugalijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

- Pripažinti, kad nesudariusi penkių pagrindinių kelių strateginių triukšmo žemėlapių, Portugalijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal 2002 m. birželio 25 d. Europos Parlamento ir Komisijos direktyvos 2002/49/EB dėl aplinkos triukšmo įvertinimo ir valdymo⁽¹⁾ 7 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą.
- Pripažinti, kad neparengusi 256 pagrindiniams keliams, 55 pagrindiniams geležinkeliams ir Amadoros bei Porto aglomeracijoms skirtų veiksmų planų, Portugalijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Direktyvos 202/49 8 straipsnio 2 dalį.
- Pripažinti, kad nepateikusi Komisijos informacijos, kurią suteikia penkių pagrindinių kelių strateginiai triukšmo žemėlapiai, ir veiksmų planų santraukų dėl 256 pagrindinių kelių, 55 pagrindinių geležinkelių ir Amadoros bei Porto aglomeracijų, Portugalijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal kartu aiškinamas Direktyvos 2002/49 10 straipsnio 2 dalies ir VI priedo nuostatas.
- Priteisti iš Portugalijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Remiantis 2002 m. birželio 25 d. Europos Parlamento ir Komisijos direktyva 2002/49/EB dėl aplinkos triukšmo įvertinimo ir valdymo ir kiek tai susiję su šiuo procesu, Portugalijos valdžios institucijos privalėjo:

- 1) Pirma, ne vėliau kaip iki 2008 m. gruodžio 31 d. informuoti Komisiją apie Portugalijos teritorijoje esančias visas aglomeracijas ir visus pagrindinius kelius bei pagrindinius geležinkelius, kaip nustatyta Direktyvos 2002/49 7 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje.

- 2) Antra, ne vėliau kaip iki 2012 m. birželio 30 d. sudaryti visų aglomeracijų, pagrindinių kelių ir pagrindinių geležinkelių strateginius triukšmo žemėlapius, kuriuose būtų parodyta padėtis 2011 ataskaitiniais metais, kaip nustatyta Direktyvos 2002/49 7 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje. Portugalijos valdžios institucijos taip pat privalėjo ne vėliau kaip iki 2012 m. gruodžio 30 d. Komisijai pateikti informaciją apie strateginius triukšmo žemėlapius, kaip nustatyta kartu aiškinamose Direktyvos 2002/49 10 straipsnio 2 dalies ir VI priedo nuostatose.
- 3) Trečia, ne vėliau kaip iki 2013 m. liepos 18 d. parengti visoms Portugalijos teritorijoje esančioms aglomeracijoms, visiems pagrindiniams keliams ir pagrindiniams geležinkeliams skirtus veiksmų planus. Portugalijos valdžios institucijos taip pat privalėjo ne vėliau kaip iki 2014 m. sausio 18 d. Komisijai pateikti tų veiksmų planų santraukas, kaip nustatyta kartu aiškinamose Direktyvos 2002/49 10 straipsnio 2 dalies ir VI priedo nuostatose.

Reikia pažymėti, kad pirmiau nurodyti įsipareigojimai yra trys vienas po kito einantys Direktyvoje 2002/49 numatyti etapai, o antrasis ir trečiasis etapai grindžiami prieš tai buvusiu etapu.

(¹) OL L 189, 2002, p. 12, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 7 t., p. 101.

2020 m. gruodžio 18 d. *Casino, Guichard-Perrachon ir Achats Marchandises Casino* pateiktas apeliacinis skundas dėl 2020 m. spalio 5 d. Bendrojo Teismo (devintoji išplėstinė kolegija) priimto sprendimo byloje T-249/17 *Casino, Guichard-Perrachon ir AMC / Komisija*

(Byla C-690/20 P)

(2021/C 62/23)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantės: *Casino, Guichard-Perrachon, Achats Marchandises Casino*, atstovaujamos advokatų O. de Juvigny, A. Sunderland, I. Simic, G. Aubron

Kitos proceso šalys: Europos Komisija, Europos Sąjungos Taryba

Apeliančių reikalavimai

- Panaikinti 2020 m. spalio 5 d. Bendrojo Teismo sprendimo byloje T-249/17 rezoliucinės dalies 2 punktą;
- patenkinti apeliančių pirmojoje instancijoje pateiktus reikalavimus ir, remiantis SESV 263 ir 277 straipsniais, panaikinti visą 2017 m. vasario 9 d. Europos Komisijos sprendimą C(2017) 1054;
- priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas, patirtas nagrinėjant šį apeliacinį skundą ir vykstant procesui pirmojoje instancijoje Bendrajame Teisme.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantės tvirtina, kad skundžiamas sprendimas pažeidžia:

1. Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 7 straipsnį ir apsaugos nuo viešosios valdžios savavališko kišimosi į asmens privačios veiklos sritį reikalavimą, taip pat Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 19 straipsnį ir Europos Komisijos reglamento (EB) Nr. 773/2004 3 straipsnį, nes Bendrasis Teismas nusprendė, (i) kad šiomis nuostatomis nereikalaujama, kad Komisija įrašytų žodinius tiekėjų pareiškimus ir (ii) kad šių pokalbių „santraukas“, kurias vienašališkai parengė Komisijos tarnybos, yra pagrįstas įrodymas, jog tos tarnybos žinojo užuominų, pagrindžiančių Europos Komisijos sprendimą C(2017) 1054;